

čevljar

letnik xxi
oktober 1981

OBČINSKA KNJIŽNICA
64290 TRŽIČ

glasilo delovne organizacije tovarne obutve

tržič

AFIS V PRVEM POLLETJU

Glavno izvozno pot za prodajo naših proizvodov na zahodna tržišča predstavlja jugoslovansko-nemško mešano podjetje »Afis« v Pirmasensu. V tem trgovskem podjetju je naša delovna organizacija udeležena z 49 % osnovne glavnice ostalih 51 % pa predstavljata nemška partnerja g Horst in Schmitt. Glavnica znaša skupaj en milijon nemških mark.

Peko je pristopil k Afisu kot družabnik v letu 1972. V prvem letu sodelovanja je »Afis« dosegel prodajo (od 1.7.–31.12.) v višini 7,5 milijona mark kar bi v letnem merilu znašalo 15 milijonov mark. Promet se je v letu 1980 povzpел že na 34 milijonov mark, kar pomeni, da je povprečno letno naraščal po 16 %.

V letošnjem letu žal ne izkazujemo več take rasti, obratno, promet se je v primerjavi z lanskim letom znižal za skoraj 40 %. Osnovni vzrok za tak padec tiči v tem, da je na nemškem trgu povsem zastala prodaja obutve v »fleksibil« izdelavi, ki je doslej predstavljal veliki delež v našem izvozu, oziroma v prometu »Afisa«, poleg tega pa tudi »Afis« občuti splošen zastoj prodaje obutve na trgih, ki jih oskrbuje.

Delno je k upadanju prodaje pripomoglo tudi povečanje števila reklamacij, ki se je povzpelo od 8,2 % na 12,7 %. Vzrok temu povečanju je bilo sicer lomljenje podplatov, vsled česar smo dobili vrnjenih 30.000 parov čevljev, vendar je to vseeno znak, da je potrebno kvaliteti posvečati največjo pažnjo.

Padec prometa je seveda negativno vplival tudi na finančne rezultate »Afisa«. Po osmih mesecih letošnjega leta podjetje

izkazuje izgubo v višini 381 tisoč mark, ki jih bo do konca leta težko nadoknaditi. Edini izhod je povečanje prodaje in v ta namen smo skupaj z nemškimi družabniki storili naslednje ukrepe:

- Izdelane so bile dodatne kolekcije, na osnovi katerih so bila že zbrana dodatna naročila in je proizvodnja že v teku.
- Največjo pozornost je potrebno posvečati kvaliteti proizvodov in dobavnim rokom.
- Voditi primerno politiko cen, da bi s konkurenčnejšo ponudbo vplivali na prodajo.
- Ponovno pridobiti odpadle kupce in razširiti prodajo tudi na nove.
- Pri poslovanju »Afisa« ravnati skrajno varčno kar je predvsem naloga nemških poslovodij »Afisa«.
- Razširiti in popestriti ponudbo z novo kolekcijo za prihodnjo pomladno-letno sezono.

Dodatno k tem ukrepom je skupni delavski svet naše delovne organizacije sprejel tudi nalogo, da moramo v podjetju »Afis« zaposliti tudi našega predstavnika, da bi s tem dosegli čim boljše usklajevanje in predvsem tesnejše sodelovanje v poslovnih odločitvah.

V okviru »Afisa« posluje od sredine lanskega leta dalje podružnica na Dunaju. Ta je letos do konca avgusta ustvarila za nekaj nad 6 milijonov šilingov prometa in s tem pokrila tudi svoje stroške. Tudi ustanovitev te podružnice je bila namenjena povečevanju skupnega prometa za »Afis« in rasti našega izvoza in bi bil letošnji padec brez nje še občutnejši.

Po sprejetju navedenih ukrepov in ob njihovem izvajanju opazamo živahnjša gibanja v naročilih, oziroma prodaji. Prispela so dodatna in nova naročila kupcev in če bomo uspeli naročeno obutev tudi izdelati in jo pravočasno poslati kupcem, lahko pričakujemo, da se bodo rezultati do konca leta bistveno popravili.

VOLILI BOMO

Verjetno bo kdo vprašal, zakaj že mislimo na volitve, saj bodo šele v prihodnjem letu. Pa vendar je pred nami čas, ko morajo pristojne organizacije – v delovni organizaciji so to predvsem osnovne organizacije sindikata – že aktivno delati pri evidentiranju in zbiranju kandidatov za nove člane organov upravljanja ter delegacij za delegiranje delegatov v skupščino družbeno-politične skupnosti in v skupščine samoupravnih interesnih skupnosti.

V delovni organizaciji smo volili organe upravljanja 24. 1. 1980 za mandatno dobo 2 let. Delavski sveti TOZD, DSSS in skupni delavski svet bodo razpisali ponovne volitve za januar 1982. V mesecu marcu pa poteče tudi 4-letni mandat delegacijam.

Januarja bomo neposredno volili: skupni delavski svet, odbor za samoupravno delavsko kontrolo, delavske svete TOZD (DSSS), odbor za samoupravni nadzor in disciplinsko komisijo, v mesecu marcu pa vse delegacije.

Glavno nalogo v predkandidacijskem postopku imajo osnovne organizacije sindikata, ki v sodelovanju z OO ZK ter OO ZSM pripravijo predlog kandidatov za vse organe in delegacije.

V predkandidacijskem postopku osnovna organizacija sindikata upošteva, da so v organu upravljanja zastopani vsi deli TOZD, oz. delovne organizacije, da vsak organ ustreza socialni strukturi delavcev, da imajo kandidati moralnopolitične kvalitete za zaupane funkcije v organu. Paziti je tudi potrebno, da se ne predlaga kandidata, ki po zakonu ne more biti izvoljen v organe upravljanja ter tudi to, da nihče ne more biti več kot dvakrat zaporedoma izvoljen v isti organ upravljanja.

Kandidati za organe upravljanja morajo izraziti svojo soglasnost za izvolitev pismeno. Predvsem se morajo zavedati svoje dolžnosti, da bodo pri delu organa aktivni, da bodo redno hodili na seje ter da bodo odločali v skladu z interesi delavcev TOZD oziroma delovne organizacije.

Svečani zbor delavcev Budućnosti je odprl Franjo Jecrič. Pozdravil je delavce in goste, posebno pa upokojence delavce – ustanovitelje Budućnosti. V imenu delovnega kolektiva se je zahvalil za čestitke poslane kolektivu in svečano obljubil, da bodo skupaj, kot do sedaj delali za dobro naše socialistične družbe, dograjevali naše in Titovo delo v cilju poglobljanja največjih pridobitev naše revolucije bratstva in enotnosti naših narodov in narodnosti.

SPREMEMBE V SINDIKALNI ORGANIZACIJI PRED NOVIMI NALOGAMI

Predsednik konference osnovne organizacije zveze sindikatov Janez Dacar je odšel v politično šolo pri CK ZKS v Ljubljani. Njegovo delo v sindikatu je prevzel BORIS JANC prav v času, ko stojijo pred sindikati pomembne naloge. Zato ni naključje, da smo ga izbrali za današnjega sogovornika.

Boris, vodstvo sindikata si prevzel v času, ko je pred sindikati mnogo nalog: predkandidacijski postopek za volitve v samoupravne organe, delegacije, vodstvo osnovnih organizacij sindikata; tretja konferenca zveze sindikatov Slovenije.

Katere aktivnosti oziroma katera področja boste najprej obdelali?

V tem trenutku je pred nami obilo dela in nalog. Običajno je, da vodstvo sindikata pred iztekom mandata zagotovi postopek volitev, to je, da organizira izvolitev vseh samoupravnih organov, delegatov za samoupravne interesne skupnosti, skratka; preko sindikata gre vse delo evidentiranja delegatov, priprave kandidatov in izvolitev le-teh v organe samoupravljanja. Šele nato pridejo na vrsto enaki postopki za izvolitev vodstva sindikata – IO OO in konferenco OO ZS.

Zame to delo sicer ni povsem novo. Že do sedaj sem član IO konference in član predsedstva občinskega sindikalnega sveta. Pričakujem pa tudi najtesnejše sodelovanje vseh sindikalnih aktivistov v tozdih. Le skupno kolektivno delo vsakega organa je garancija za uspešno opravljeno delo.

Smo v fazi evidentiranja novih možnih kandidatov za samoupravne organe v tozdih kakor tudi na ravni delovne organizacije. Teh pa ni malo. Že v postopku je treba oceniti vsakega posameznika in zbrati vse tiste, ki so v prvi vrsti pripravljeni aktivno delati v samoupravnih organih, biti pa morajo tudi sposobni, da to delo opravijo uspešno. Od tega je odvisen tudi ves naš napredek in vsa naša prihodnost.

V okviru priprav na III. konferenco ZSS so v programu javne razprave na teme: vloga in naloge sindikatov pri uveljavljanju delavca kot nosilca socialne politike in socialne varnosti. Ta razprava je že bila. Namen je imela obdelati celovito podobo socialne varnosti naših delavcev. Obravnavala in nakazala naj bi izboljšanje socialnega položaja delavcev z nizkimi osebnimi dohodki, ki njim in njihovim članom ne zagotavljajo družbeno opredeljenega minimalnega življenjskega standarda, nadalje naj

bi razprava zajela tudi področje delavčevega počutja na delovnem mestu, njegovega prostega časa, stanovanjske razmere, otroško varstvo in podobno. Na žalost je bila razprava zelo slabo obiskana in ni mogla dati jasnejše podobe s strani tistih, ki take probleme poznajo. (Iz največjega tozda Obutev, se je razprave udeležil en delavec). Od 120 vabljenih se je razprave udeležilo 20 delavcev. Vprašujem se, ali smo res tako pasivni do naše največje z ljudsko revolucijo pridobljene pravice, to je do samoupravljanja, ko pa po drugi strani radi poudarjamo »da delavec nima nobene besede«. Na tak način je ni mogoče imeti.

Mislím, da bo moral sindikat v bodoče posvetiti problemu nezainteresiranosti delavcev do vseh oblik samoupravljanja več pozornosti. Treba bo napeti vse sile, da bo delavec osveščen svoje osnovne pravice, to je pravice do odločanja – do samoupravljanja.

Druga razprava naj bi osvetlila naš naslednji problem: Produktivnost in smotrna izraba delovnega časa ter oddih in rekreacija. To so problemi zastojev v tekoči proizvodnji glede na težave s pomanjkanjem repromaterialov na tržišču in v zvezi s tem tudi težave v proizvodnji, ko je treba proizvodnjo prilagajati na eni strani rokom, ki so vezani na prodajo in izvoz, na drugi strani pa na trenutno razpoložljive zaloge repromaterialov v skladiščih. Često se namreč zgodi, da morajo proizvodni oddelki delati v prostem času (proste sobote), medtem ko v rednem delovnem času ravno zaradi položaja na tržišču surovin večkrat proizvodnja obstoji. Izpadi v proizvodnji in večkratno menjavanje artiklov znižuje produktivnost, obenem pa se znižuje tudi kvaliteta izdelkov, kar povzroča nižjo ustvarjeno vrednost. Potrebno in nujno pa je treba nekaj storiti na področju oddiha in rekreacije. Sindikat bo moral poiskati način, kako delovnega človeka vključiti v aktivno kreiranje pogojev za koristnejšo izrabo letnega oddiha. Letni oddih mora služiti svojemu namenu, to je, da delavec vsaj enkrat na leto odloži delo in se resnično oddahne od vsakodnevnih skrbi, divjega tempa civilizacije in pehanja za višjim standardom.

Enake aktivnosti pa se morajo zastaviti na področju množične rekreacije. Tudi rekreacija je del oddiha, saj organizirana nudi delovnemu človeku vsakodnevno sprostitev, pomaga sprožiti v delovnem procesu zatajevane telesne aktivnosti in nudi razvedrilo. Vse naštetje aktivnosti pa naj delujejo kot varnostni ventil našega v industrializacijo vpetega vsakdanjika.

IZMENJAVA KULTURNIH SKUPIN KARLOVAC – TRŽIČ

Na pobudo in željo Zveze kulturnih organizacij občine Karlovac smo se 22. septembra letos domenili za izmenjavo kulturnih skupin med mestoma Karlovac in Tržič. Glavni organizator teh srečanj je Komorni zbor PEKO. Tako se bodo Karlovčani predstavili v Tržiču **6. novembra 1981 ob 19. uri**. Prireditev bo v sejni sobi tovarne PEKO.

Predstavile se nam bodo naslednje skupine:

VOKALNI OKTET KARLOVAC

Ustanovljen je bil leta 1958 v okviru moškega zbora »Dr. Dragomir Drakulič«. Prvi samostojni celovečerni koncert so priredili v januarju 1962. Od ustanovitve do danes je imel oktet 679 nastopov in koncertov. Razen koncertov v SR Hrvatski so nastopili tudi v različnih krajih po Sloveniji. Predstavili pa so se že v Italiji in ZR Nemčiji. Za svoje dolgoletno delo so prejeli pomembna priznanja. S svojim 20-letnim nastopanjem so pripomogli k širjenju in negovanju vokalne glasbe.

KUD »JOSIP KRAŠ« – TAMBURAŠKI ORKESTER

To društvo slavi že 35. obletnico neprekinjenega delovanja, ki je sprva vključevalo več sekcij, do danes pa je ostala tamburaška skupina, ki ima okrog 30 aktivnih članov. Imeli so že preko tisoč nastopov. Nastopali so širom po Jugoslaviji, 1976. leta pa so se predstavili v ZR Nemčiji za naše delavce, ki delajo začasno v tujini. Za svoje dolgoletno delo je društvo prejelo več priznanj. Dirigent tamburaškega orkestra je prof. Božo Galli iz Zagreba, poznani pedagog in glasbeni strokovnjak.

LIKOVNI AMATERJI KARLOVCA

Delujejo organizirano že več kot šest let. V tem združenju deluje preko 60 članov različnih generacij, bavijo se z različnimi likovnimi tehnikami. Za ustvarjanje imajo svoje prostore in razstavni prostor. Sodelovali so že v več mestih v Jugoslaviji in

tudi v Avstriji in ZR Nemčiji. Dosegajo vidne uspehe na področju likovnega ustvarjanja.

VOKALNA SKUPINA KUD REČICA

Vključuje folklorno in tamburaško skupino ter pevsko skupino. Deluje že preko 45 let. Do sedaj so imeli nastope po različnih krajih v Jugoslaviji, v ZR Nemčiji in Avstriji pa so priredili nastope za naše delavce, ki delajo na začasnem delu. Vključuje okrog 70 članov, predvsem mladih.

V Tržiču se bo predstavila pevka skupina z narečnimi pesmimi iz Rečice in okolice.

To naj bi bila kratka predstavitev kulturnih skupin iz Karlovca. Na njihova izvajanja, oziroma ogled razstave, ki bo v recepciji tovarne PEKO, ste vsi zaposleni prisrčno vabljeni.

Tržičani pa bomo vrnili obisk Karlovčanom 13. novembra 1981, kjer bodo sodelovali:

KOMORNI ZBOR PEKO Tržič

Kvintet bratov ZUPAN

Baletna skupina MG Tržič

Citraški trio

Recitatorska skupina »Pobratenje« in

Likovniki Tržiča

F. H.

DOPOLNILO

V Čevljarju št. 9 smo v članku PRVO POLLETJE 1981 zapisali, da je število zaposlenih v Peku doseglo število 3924, kar je za 3,2 % več kot v enakem obdobju preteklega leta.

V posebni izdaji pa smo zapisali da je v Peku zaposlenih 4259 delavcev.

Oboje drži. Danes je v Peku zaposleno 4259 delavcev, povprečno število zaposlenih v prvem polletju letošnjega leta pa je 3924 delavcev.

NOVA DELOVNA ZMAGA

Ludbreg, 2. oktobra — kolektiv Budućnosti je delovno in slovesno proslavil praznik občine Ludbreg. V novi proizvodni hali so pognali stroje in tako dosegli spet novo delovno zmago. Slovesnosti so prisostvovali ugledni družbenopolitični delavci Slovenije in Hrvatske.

V soboto, 3. oktobra, pa je bila na svečanem zasedanju skupščine občine Ludbreg podpisana listina o pobratenju občin Tržič in Ludbreg.

Goste so pred tovarno pozdravili člani taborniške organizacije — izvidniki.

Udeleženci prireditve v novi tovarniški hali.

Direktor Peka Franc Grašič je opisal razvojno pot povezovanja in sodelovanja kolektivov Peka in Budućnosti.

Ing. Andrej Marinc je bil na otvoritvi tudi oktobra 1976. Čestital je kolektivu k zmagi in poudaril, da uspeh ni samo priznanje kolektivu ampak širši družbi.

V kulturnem delu programa so sodelovali kulturni umetniki: pevca FRANJO PETRUŠANEC in ZVONKO PRELČEC ter igralec JOSIP MAROTI.

PEKO V ALŽIRIJI

Že pred štirimi leti je alžirska vlada objavila mednarodni razpis za postavitev dveh tovarn obutve. Na razpis se je javila poslovna skupnost RUDIS Trbovlje. Po dolgotrajnih pogajanjih je bila avgusta podpisana pogodba z alžirsko družbo za predelavo usnja SONIPEC, ki je investitor čevljarških tovarn. Gradnja se bo začela prihodnje leto. Peko bo prevzel kompletno tehnologijo za tovarno v mestu Frenđi in El Bajadhu. Opremljeni bosta z najsodobnejšo tehnologijo, zaposlovali pa bosta po 680 delavcev.

Peko bo sprejel na specializacijo in priučevanje 50 alžirskih delavcev, iz Peka pa bo odšlo v Alžirijo šestnajst strokovnjakov za uvajanje proizvodnje (osem v vsako tovarno). Peko pa je zadolžen tudi za prenos tehnologije izdelave obutve, sodeloval bo pri postavitvi opreme, pri tehničnem vodenju in poizkusni proizvodnji. Končni prevzem tovarne bo čez tri leta.

V Alžiriji bodo izdelovali lepljeno moško, žensko in otroško obutev. Osnovna kolekcija je že sestavljena, razširjena pa bo še z lastnim programom. Kolekcijo bodo izbrali predstavniki Sonipeca. Na leto bodo izdelali 2,7 milijona parov obutve.

Računamo tudi na daljše, trajnejše sodelovanje z alžirskimi čevljarji, o tem pa več v prihodnji številki.

SPREMLJAMO DOGODKE

16. oktobra 1941 je bila proglašena tribarvna (modra, bela, rdeča) zastava z veliko rdečo peterokrako zvezdo, ki sega čez vsa tri polja.

17. oktober 1944. V spomin na množične aretacije aktivstov NOB v Murski Soboti in nekaterih okoliških vaseh praznuje občina Murska Sobota 17. oktober kot svoj občinski praznik.

18. oktobra 1987 je sovjetska avtomatska vesoljska postaja spustila merilne naprave na Venero. Radijski signali so sporočili, da je na njeni površini taka vročina, da se topijo kovine.

20. oktobra 1971 je zahodnonemški kancler Willy Brandt dobil Nobelovo nagrado za mir, **21. oktobra 1969** pa je bil izvoljen za kanclerja ZR Nemčije.

23. oktobra 1958 je predsednik Tito izročil prometu avtomobilsko cesto bratstva in enotnosti od Zagreba do Ljubljane.

26. oktobra 1961 je Ivo Andrič dobil Nobelovo nagrado za literaturo. Bil je prvi jugoslovanski pisatelj, ki je prejel to visoko mednarodno priznanje. Od takrat so njegove knjige, posebno pa »Most na Drini«, prevedli v številne svetovne jezike.

27. oktobra 1946 so bile v Sloveniji prve volitve v slovensko ustavodajno skupščino.

28. oktobra 1921 je v Ljubljani začel izhajati legalni list KPJ za Slovenijo »Delavske novice«.

30. oktobra 1910 je umrl švicarski humanist in idejni tvorec Rdečega križa Henri Dunaut. Po krvavi bitki pri Solferinu se je

Dunaut začel zavzemati za ustanovitev mednarodne organizacije za pomoč ranjencem, katere dejavnosti bi v obdobju vojne splošnovale vse države. Leta 1901 je bil nagrajen z Nobelovo nagrado za mir.

5. novembra 1968 je na predsedniških volitvah v ZDA zmagal republikanski kandidat Richard Nixon.

7. novembra 1944 se je pri preizkušanju angleških minometov smrtno ponesrečil komandant Glavnega štaba NOV in PO Slovenije Franc Rozman-Stane.

9. novembra 1835 se je v Dravljah rodil slovenski skladatelj Davorin Jenko. Deloval je v glavnem v Beogradu, kjer je bil zborovodja Beograjskega pevskega društva in dirigent beograjskega Narodnega gledališča. Med mnogimi drugimi deli je skomponiral tudi slovensko himno »Naprej zastava slave.«

10. novembra 1944 je Radio Beograd začel z rednimi oddajami v osvobojenem Beogradu.

11. novembra 1941 je radijska postaja Svobodna Jugoslavija začela iz Sovjetske zveze oddajati poročila o narodnoosvobodilnem boju.

13. novembra 1945 je Charles de Gaulle postal predsednik začasne francoske vlade.

15. novembra 1961 je v Ljubljani umrl znani slovenski kirurg akademik Božidar Lavrič, eden prvih organizatorjev sanitetne službe v partizanskih enotah, ustanovitelj kirurške klinike v Ljubljani.

Jelica Radojčević, član predsedstva SR Hrvatske je dala priznanje kolektivu Peka in Budućnosti. Povedala je med drugim tudi, da to ni samo delovna zmaga kolektiva ampak izpit samoupravljanja, ki ga je opravilo samoupravno povezovanje.

IZ ŠOLSkih NOVINARSKIH KROŽKOV

13. ŠUŠTARSKI SEJEM

V nedeljo, 6. septembra 1981 je bila v Trziču tradicionalna Šuštarška nedelja. Sedaj že trinajstič. Kot vsako leto, je bilo tudi letos lepo vreme. Šuštarji niso bili nikoli vrazveženi in so tudi na nesrečno številko postavili tako imenovane »štante« po celem trgu navzgor. Na teh stojnicah so ljudje lahko kupili različne vrste blaga. Od sukničev, torbic, copat, šuštarških stolov, konfekcije, spominkov in seveda čevljev. Slednjih je bilo še najmanj in tako lahko opažamo, da Šuštarška nedelja izgublja svoj pravi pomen.

Veliko je bilo obiskovalcev. Največ se jih je gnetlo na modni reviji. Za »štose« je poskrbel Janez Hočevar-Rifle, za glasbo pa Tatjana Dremelj. Obiskana je bila tudi razstava Pekovih čevljev v paviljonu NOB. Poskrbljeno je bilo tudi za jedačo in pijačo.

Postavili so tudi oder za nastop skupine Karavanke in za ples na veselici, ki se je zavlekla pozno v noč. Tudi sama sem obiskala mesto to nedeljo. Nisem hodila od stojnice do stojnice in bila obiskovalec v napoto. Obiskala sem muzej v Kurnikovi hiši. Čudno, tu ni bilo veliko ljudi, tisti čas sploh nikogar. Odpri so bili vsi prostori in hiši. Prav tu bi ljudje lahko videli, kakšno je bilo življenje včasih. Na Šuštarško nedeljo obišče Trzič veliko tujcev in je še vedno privlačno turistično mesto.

Meglič Mojca, 8. a
OŠ heroja Bračiča

VARNOST IN DRUŽBENA SAMOZAŠČITA

VAROVANJE DRŽAVNE MEJE

Kaj dela milica na mejnih prehodih, je vsakomur bolj ali manj znano. manj pa je znano dejstvo, da so miličniki prisotni ob celi dolžini državne meje. Le-te varujejo skupno s pripadniki obmejnih enot JLA ter občani, ki družbenosamozaščitno delujejo.

Miličnik varnostnik je v stalnem stiku z graničarji in občani, ki stanujejo, delajo ali se pogosteje gibljejo ob meji. Ti stiki in medsebojna pomoč so zagotovilo, da smo o vsaki kršitvi mejnega režima obveščeni in da bomo te kršitve, ki so lahko najhujšega značaja, preprečevali. Miličnik mora teren ob meji dobro poznati, če hoče biti uspešen pri delu. Ker pa je znano, da državna meja poteka tudi po najvišjih vrhovih in grebenih Karavank in Kamniških Alp, je nujna ustrezna kondicijska pripravljenost in oprema.

Kot smo že omenili, je družbeno-samozaščitno obnašanje občanov največja garancija dobro varovane državne meje. Ljudje ob meji morajo biti seznanjeni z varnostnimi razmerami v domovini, o aktivnosti in namerah sovražnika, o načinu ravnanja v primeru potrebe itd. Tega pa ni mogoče pričakovati, če prebivalstvo ni osveščeno. Na tem področju smo sicer že veliko storili, še vedno pa ne dovolj. Posebno vlogo pri tem imajo obmejne krajevne skupnosti. Njihove enote narodne zaščite se zavedajo vloge in teže nalog, katere imajo pri varovanju meje. Zavedajo se tudi, da same, brez sodelovanja z JLA in milico ter vsem prebivalstvom, ne morejo storiti vsega. Zopet se torej pokaže nujnost sodelovanja z najširšimi družbenimi strukturami.

Problematika okrog varovanja državne meje je široka in pestra, naloge vseh, ki so pri tem angažirani, pa zelo zahtevne. Zato naj bo misel tovariša Tita, da je najvarnejša tista država, ki jo varuje ljudstvo samo, vzpodbuda vsem za nenehno samozaščitno aktivnost tudi na tem področju.

NAŠI PETDESETLETNIKI

IVANA POLAJNAR – pripravljanje hrane
v obratu družbene prehrane

NAŠE ISKRENE ČESTITKE

Marjan MARKIČ

BORBA NARODOV JUGOSLAVIJE ZA MEDNARODNO PRIZNANJE V OBDOBJU 1941–1945

III. CK KPJ IN VRHOVNI ŠTAB NOV

Ukrepi CK KPJ in Vrhovnega štaba. CK KPJ in Vrhovni štab sta se od vsega začetka zavedala, da je drugi zelo pomemben faktor, ki lahko vpliva na mednarodno priznanje oborožene vstaje naših narodov oziroma na priznanje NOG, odnos Kominterne in zasedenih komunističnih partij do NOG. Zato sta od začetka vzdrževala neposredno zvezo s Kominterno zaradi izmenjave izkušenj in usklajevanja aktivnosti KPJ z drugimi naprednimi gibanji. Prvo izčrpno poročilo o stanju v Jugoslaviji po okupaciji je CK KPJ poslal Kominterni že junija 1941.

Na osnovi tega poročila je Kominternina dobila jasen vpogled o politični situaciji v Jugoslaviji. Zato je že 22. junija dala prve sugestije glede nalog KPJ v organizaciji oborožene borbe proti okupatorju. Kominternina je izhajala iz tega, da zahrbtni napad Nemčije na SZ ni usmerjen samo proti socialistični deželi, temveč tudi proti svobodi in neodvisnosti vseh narodov. Zato meni, da je obramba SZ istočasno tudi obramba narodov, ki jih je Nemčija že okupirala. S tem se obrača na jugoslovanske narode, da razvijejo vsestransko osvobodilno borbo in da se združijo z vsemi zaslužjenimi narodi v enotno narodno fronto za pomoč SZ v borbi proti fašizmu. Po sugestijah Kominterne, torej v tej etapi ni treba jemati v poštev socialistične revolucije, kar je zelo vplivalo na nadaljnje odnose med KPJ in Kominterno.

Ne glede na odklonilno stališče Kominterne je razvoj vendarle šel v tej smeri. CK KPJ je konec avgusta 1941 obvestil Kominterno, da partizani v Srbiji zamenjujejo občinske uprave in ustanavljajo ljudske komiteje, kateri bodo prerasli v vsesplošni jugoslovanski ljudski komite osvoboditve kot prvi centralni organ ljudske oblasti. Ker pa je SZ ravno v tem času obnovila odnose z jugoslovansko vlado in uspešno razvijala odnose z Veliko Britanijo, Kominternina ne bi oziroma ni odobrila ustanovitve takšnega organa v Jugoslaviji, ki bi se nujno postavil proti legitimni jugoslovanski vladi.

CK KPJ se je od vsega začetka oborožene vstaje trudil, da s pomočjo Kominterne popularizira v svetu borbo jugoslovanskih narodov in upozna zavezniško javno mnenje z dogodki v Jugoslaviji. Vrhovni štab pa je redno obveščal Kominterno o partizanskih borbah proti okupatorju. Kominternina je te podatke dajala na razpolago sovjetskimi radijskim postajam, ki pa so jih le delno objavljale, medtem ko je sovjetski tisk objavljajl podatke o borbah v Jugoslaviji, povzete iz britanskega in ameriškega tiska. Tako je razumljivo, da sovjetska javnost ni mogla spoznati resničnega stanja v Jugoslaviji.

Vodstvo NOG je skušalo predvsem opozoriti na razvoj dogodkov v Jugoslaviji, namreč, da je v danih družbenih pogojih in protislovljih dobilo NOG značaj revolucionarnega gibanja. Kominternina pa ni vedno odobravala takega razvoja, kar je še bolj oviralo mednarodno priznanje narodnoosvobodilne borbe.

Intervencija Sovjetske zveze in Velike Britanije za združitev vseh odporiških sil v Jugoslaviji pod vodstvom Draže Mihajloviča. Ta akcija sovjetske in britanske vlade je bila v prvi vrsti rezultat močne propagande in zahtev jugoslovanske vlade. V začetku jeseni 1941 je bila jugoslovanska vlada obveščena o razvoju oborožene vstaje v deželi, namreč, da to odporiško gibanje vodi KPJ, ki je na hitro uspela organizirati močne partizanske odrede, in da so četniške enote Draže Mihajloviča mnogo slabše kot partizanski odredi.

Zato se je zavzemala, da se vse odporiške sile v deželi združijo pod komando Draže Mihajloviča, s čimer bi Komunistični partiji odvzeli vodilno vlogo v borbi za nacionalno osvoboditev in preprečili morebitne družbene spremembe, ki bi utegnile nastati z zmago NOG. Tako so se torej mednarodni problemi oborožene vstaje jugoslovanskih narodov dolgo časa gibali samo v okviru stališča jugoslovanske vlade, da s pomočjo zavezniških vlad in svetovnega javnega mnenja okrepi četniško gibanje na škodo partizanskega gibanja.

Iz tega je razvidno, da so se že takoj v prvih dneh oborožene vstaje v Jugoslaviji sprle ne samo dve ideji, marveč tudi dve politični konceptiji glede obstoječe vojne; na eni strani KPJ v borbi za osvoboditev izpod tujcev, za pravice vseh narodov do samoodločbe ter za bratstvo in enotnost vseh jugoslovanskih narodov, na drugi strani pa gibanje Draže Mihajloviča, ki se je prevračalo v državljansko vojno z namenom, da povrne pozicije velikosrbske buržoazije. Kljub takemu negativnemu stališču četniškega gibanja in jugoslovanske vlade nasproti oboroženi borbi za osvoboditev, se je KPJ vseskozi zavzemala, da bi četnike pridobila za borbo proti okupatorju. V ta namen je vodstvo NOG

organiziralo vrsto razgovorov z Dražo Mihajlovičem, na katerih je prišlo tudi do določenih sporazumov, toda brez uspeha.

V jeseni 1941 je Velika Britanija iskala zaveznike povsod in pri vseh silah, ki se borijo proti silam osi, zato je vest o oboroženi vstaji v Jugoslaviji sprejela z olajšanjem. Takoj je začela iskati radio zvezo z borbenimi skupami v Jugoslaviji in jo tudi dobila, toda s štabom Draže Mihajloviča. Preko te zveze je bil Draža Mihajlovič septembra 1941 opozorjen, da naj ne napada Nemcev, ker bo začetek oborožene akcije najavljen naknadno.

Sovjetska vlada je oktobra 1941 na podlagi depeš Vrhovnega štaba NOPOJ spoznala, da odporiške sile v Jugoslaviji niso enotne, da četniki Draže Mihajloviča omahujejo glede oborožene borbe proti okupatorju in da se celo z njim povezujejo. Zato se je sovjetska vlada obrnila na britansko vlado, da bi ta vplivala na vse jugoslovanske narode in jih združila v njihovi borbi za osvoboditev. Britanska vlada je res svetovala Mihajloviču, da tudi on začne borbo proti okupatorju. Toda v istem času je prišla v štab Draže Mihajloviča britansko-jugoslovanska vojna misija in prinesla s seboj sporočilo britanske vlade naslednje vsebine: »Jugoslovani se morajo boriti za Jugoslavijo, ne pa, da se njihova borba spremeni v upor komunistov za Sovjetsko Rusijo.« To sporočilo je pomenilo dejansko in neposredno podporo četniškemu gibanju.

Vrhovni štab NOPOJ je še nadalje vztrajal, da bi dosegel soglasje z Dražo Mihajlovičem o skupni borbi proti okupatorju. Oktobra 1941 je Tito celo predlagal, da bi formirali skupne operativne štabe, ki bi planirali in vodili skupne akcije, pri komandah mest in višjih štabih pa bi formirali skupne komisije za reševanje spornih vprašanj med partizani in četniki. Do sporazuma je sicer prišlo, toda naslednji dan po podpisu sporazuma je Draža Mihajlovič že izdal ukaz za napad na partizane.

Nagla krepitev NOG in nenehni porazi četnikov so prisilili Dražo Mihajloviča in jugoslovansko vlado, da sta začeli v skupni diplomatski akciji z britansko vlado pritiskati na vlado SZ, katera naj bi posredovala pri Vrhovnem štabu narodnoosvobodilnih sil, da partizanski odredi takoj ustavijo borbo proti četnikom in preidejo pod komando Draže Mihajloviča. Ta skupna akcija jugoslovanske in britanske vlade je trenutno dosegla svoj namen. Tako je že proti koncu novembra 1941 radio Moskva poročal o hudih borbah v Srbiji proti Nemcem in pri tem omenjal Dražo Mihajloviča kot vodjo odporiških sil v Jugoslaviji. Tudi radio London je pozdravljajl hrabro oboroženo vstajo v Jugoslaviji in pozival k enotnosti med odporiškiimi silami.

Vrhovni štab je takoj po objavi sovjetskega in britanskega stališča ustavil operacije proti četnikom na Ravni gori. Istočasno je tudi Draža Mihajlovič sprejel radio telegram jugoslovanske vlade, v katerem mu je svetoval, naj se sporazume z vodstvom NOG. Vrhovni štab je sicer vedel, da ne more priti do sporazuma zaradi Draževe in vladine politike, vendar se je odločil ustaviti oborožene spopade, da ne bi povzročil SZ zunanjepolitičnih težav.

UPOKOJILI SO SE

Avgusta je odšla v zasluženi pokoj sodelavka iz montažnega oddelka 520 MARIJA KERN. V Peku se je zaposlila pred petintridesetimi leti.

Iztekla so se ji leta dela in naporov, zato ji zdaj želimo veliko zdravih in srečnih let.

ALPINISTIČNA ODPRAVA LHOTSE 81

V STENI

Filip Bence je prejšnji mesec tako vneto plezal, da ni utegnil napisati nadaljevanja poti v Himalajo.

Po večerji je padla odločitev, kdo bo šel s prvo skupino proti gori. Na srečo sem bil izbran. Komaj sem namreč čakal in si želel čimprej na goro. Letalo nas je zjutraj po nekaterih neprijetnostih ponoslo proti osrčju Himalajskega gorovja. Polet je bil čudovit, dokler ni začelo letalo strmo padati v dolino. Šele po pristanku na travnatu pisti globoko v soteski smo prišli do sape. Na pristajalni stezi so se mirno pasle krave. Pregelali so jih šele z ladijsko sireno, da smo sploh lahko pristali.

Še pogled proti mogočnim goram in pot pod noge. Od tu naprej ni več poti za kakršen koli prevoz. Torej pot pod noge.

Pričelo se je dolgo pešačenje od Lukle v osrčje Himalaje. Že prvi dan je bilo naporno, zaradi slabega spanja v eni od premnogih čajank ob poti. Nevidna sila nas je vlekla naprej. V Namče basarju, ki je nekakšen center za visokogorske vasi, smo se razkropili po trgovinah v katerih je bilo mogoče kupiti zelo zanimive stvari. Večer smo preživeli sede na najvišjem hribu za vasjo od koder se je dobro videl naš cilj — stena Lhotseja.

Naslednji dan smo pot nadaljevali v slabem vremenu. Ponoči je zapadlo skoraj 10 cm snega. Hoja je bila težka. Hiteli smo zaradi mraza in želje, da bi bili čimprej v bazi. S Čevčevom sva karavano prehitela za en dan. V bazi, kjer sta stala že dva šotora, sva bila že 17. marca. Iz baze je stena izgledala povsem drugače. Gledal sem proti steni in jo občudoval, čeprav me je Marko priganjal. Kopalni in rili smo po snegu ter urejali prostor za šotore. Do naslednjega dne, ko so prišli ostali za nami, je bila baza že nared. Na že izravnani teren smo postavili še ostale šotore. Dela tako ni manjkalo. Treba je bilo postaviti kuhinjo, skladišče in še kup drugih stvari. Vsi pa smo si želeli čimprej začeti z vzponom na mogočno goro, ki je bila pred nami kot tabla pred učencem v šoli.

Že naslednji dan smo trije odšli čez ledenik iskati prehode čez razpoke. Napeli smo 200 metrov vrvi in dosegli pot proti »enki« nekako na višini 5600 metrov. Stena pa je že prvi dan vzpona pokazala, da se ne bo dala kar tako. Živci so se pričeli utrjevati.

Druga skupina je drugi dan bivanja v bazi našla in pripravila prostor za »tabor ena«. Tam smo postavili tri šotore, žal pa nam je dva kmalu zasul plaz. Postavili smo še enega in skopali luknjo, ki smo jo dolgo večali, da je bilo v njej prostora za šest ljudi.

Viki in Nejc sta začela plezati, toda daleč nista prišla. Začel sem iskati drug prehod in ga tudi našel. Nato sva z Marjanom prišla nekako do polovice in tako odkrila ključ tega dela stene.

Iskali smo namreč prostor za tabor št. 2. Čez dober teden so prišli za nami še ostali in ko smo bili vsi v bazi, smo dokončno oblikovali naveze in se razdelili po šotorih in vsak dan trdo delali, da smo uredili okolje. Vsak zase pa smo se prilagajali razmeram v steni in na gori.

Kondicijsko smo bili vsi odlično pripravljene, za dobro počutje v teh višavah pa največkrat odloča sam organizem, pospešuje pa ga čimveč dela odnosno hoja čimvišje in vračanje v bazo. Vreme nam je delalo vsak dan večje skrbi. Dan za dnem smo se spraševali kdaj bo nehal padati sneg, da bom lahko delali cel dan, toda na to vprašanje to pot ni bilo odgovora. Vreme nam je namreč nagajalo dva meseca. Vendar delo na gori zato ni stalo. Gazili smo čez kolena, se na silo umikali plazovom ter včasih imeli po vseh naporih komaj toliko moči, da smo prišli do željenega cilja tabora ali pa baze. Tudi dvojka je kmalu stala. Čeprav v strmeh ledu, nam je po šestih urah neprekinjenega kopanja v trd led uspelo narediti ploščad za šotor, v katerem so spali trije kar malo težko, vendar ni bilo druge rešitve. O kopanju votline tu tudi za pomisliti ni bilo saj bi potrebovali kompresor. Vsaka vrnitev v bazo je bila zlata vredna. Nabrali smo si novih moči, spočili živce, po dveh dneh pa spet v »pekel«, kot smo imenovali to steno vseh grozot. Tudi nad dvojko je bil teren zelo težak za napredovanje, najprej skale, ki sta jih premagala Viki in Andrej, nato pa dolgo snežišče in na vrhu ozka zajeda zalata z ledom, ki nam je vzela veliko časa in moči, pa spet nazaj v dolino globoko pod nami. Tudi spuščanje je bilo kar težko, saj je bilo napetih že čez tisoč metrov vrvi. Dan za dnem je bila glavna tema večernih debat v jedilnici vreme in plazovi, seveda pa smo se veliko pogovarjali tudi o smučanju ter tudi o ostalih športih in konjičkih, tako da je vedno zmanjkalo časa, saj dva dni ni bilo veliko. Na gori smo se zadrževali več. Napredovanje pa je kar šlo, vsaka skupina je naredila kar se je narediti dalo in že smo z bratoma Podgornik. Alešem in Vanjem postavili šotor za tabor tri. Ležanje v njem pa je naši skupini naredilo veliko težav. Trije v šotoru, ki je bil komaj za dva in to na skoraj 7000 m si je še zamišljati težko, kaj šele spati v takem drenu. Noč je bila dolga

vendar kot mine vse ostalo, tako je tudi ta noč. V sprva sproščenih pogovorih proti jutru pa že v jadikovanju kaj koga boli; ko pa se je končno napravil dan, smo na vse pozabili in se s polno vneto lotili dela in priprave potrebnega materiala za napredovanje.

SKUPINA ZDRAVLJENIH ALKOHOLIKOV

TOČKE NA OBZORJU

Že zelo mlada sem morala v tujino za možem, kjer je delal. Doma sem pri mami pustila hčerko staro eno leto. V tujino sem odšla zato, da bi si z možem ustvarila svoj lastni dom, ki ga prej nisva imela.

Delala sem od jutra do večera, skoraj vsak večer pa sem hodila delat še honorarno, da bi si čimprej ustvarila to, kar sva imela v načrtu — zgraditi hišo in se vrniti spet domov.

V tujini sem imela veliko domotožje, zlasti po hčerki. Vse skupaj se mi ni zdelo tako težko prenašati, čeprav sem veliko let delala pozno v noč, kot to, da so mi po treh letih začeli znanci govoriti, da ima mož neko drugo žensko. Hotela sem se z njim resno pogovoriti, toda on o tem ni hotel ničesar slišati. Od takrat je začel prihajati domov v jutranjih urah ali celo naslednji dan dopoldan. Vsa obupana in žalostna sem premišljevala o svoji usodi in usodi hčerke. Od same žalosti sem prišla za kozarec, ker sem mislila, da bom lažje pozabila na vse, kar je bilo in upala, da bo le drugače. Mož je vse bolj izostajal od doma, jaz pa sem začela vse bolj segati po alkoholu. To se je nadaljevalo iz dneva v dan.

Ko je bila hiša dograjena, se je mož odločil, naj grem jaz domov, ker gre hčerka v šolo in me potrebuje. Rekla sem mu, da greva lahko oba, saj imava hišo dograjeno, kajti še vedno sem upala, da se bo najin zakon uredil. Mož je vztrajal na tem, da ostane, jaz pa naj grem, ker me ne rabi več. Te besede so me spet tako prizadele, da sem še bolj stopnjevala svoje pitje. Morala sem dati odpoved v službi, kjer sem bila zelo rada in smo se dobro razumeli. Odšla sem nazaj domov.

Ko sem prišla domov, nisem smela iti s hčerko v hišo, ker sta mi to prepovedala mož in njegov oče. Tako sem tudi jaz živela pri mami. Bilo je zelo težko. Piti pa kljub vsemu temu nisem prenehala, kajti od alkohola sem bila že odvisna.

Čez leto dni je prišel mož na dopust in mi je rekel, da naj bi se razvezala. To sem sicer pričakovala, vendar sem ponovno dobila vzrok za še intenzivnejše pitje in tisto leto sem pila zelo, zelo veliko. Brez alkohola nisem več mogla.

Doma so se začeli vsakodnevni prepiri med menoj, sestrami in starši. Za hčerko nisem mogla več skrbeti, ker sem bila tudi telesno zelo izčrpana. Za obe je skrbela moja mama.

Začelo se je pregovarjanje, naj bi se šla zdraviti, a jaz sprva o tem sploh nisem hotela slišati, kaj šele razmišljati. To se mi je zdelo nekaj nemogočega. Sama sem hotela s pitjem večkrat prenehati, toda to ni bilo več mogoče, ker je moj organizem že tako potreboval alkohol.

Starši in sestre pa so kar naprej bedeli nad menoj in mojimi kozarci. Nikjer več nisem imela miru. Neprestano sem poslušala: »Zdravljenje, zdravljenje...

Ko sem bila nekega dne toliko trézna, da sem o tem sploh lahko začela razmišljati, sem videla pred seboj le še steklenice, kozarce in alkoholno omamo, ki je moje in hčerkino življenje peljalo po dveh poteh. Jaz sem propadala fizično in psihično, hči pa je bila vedno bolj daleč od mene, saj ji nisem bila drugega kot ženska, ki jo je rodila. Vzgjajali so jo drugi, hranili so jo drugi, varovali so jo drugi, pa tudi ljubezen so ji izkazovali drugi, kajti jaz vsega tega nisem bila več sposobna.

Če je morda zdravljenje tisto, ki bi najino življenje obrnilo, mu ponovno dalo smisel, razbremenilo starše... no potem bom vsaj poskusila. Upanja, da se bo karkoli spremenilo, sem imela zelo malo.

Dnevi na Škofljici so bili sprva dolgi, ko pa sem bila sposobna popolnoma trezno pogledati v preteklost in prihodnost, sem videla vse čisto drugače, pa tudi marsikatera svetla točka je bila na obzorju.

NAGRADNA KRIŽANKA

POSLUŠNOST, VDAHŃOST	VERSKI ODPADNIK	MESTO V BELI KRAJINI	IVANA KOBILCA	SCRK-LJANKA	DOPISUJ!	KAROLINA	TOVARNA V BEGUNJAH	KRUF, HRV. GRASČAK V 16. STOL. (FRANJO)	BUREN APLAVZ	EPOLETA, ČIN					
AZIJSKO GORSTVO			I		ORGANSKA SPOJINA S KARBONILNO SKUPIJO		E								
ZIDAK			K		PROVINCA V SEV. ŠPANIJI SKANDINAV. DRŽAVA		L								
GEOMETRIJSKI POJEM DVOJICA	L	I	K	PREPIRLJI-VEČ, KOVAR OBRTNA ZADRUGA			A								
			O				N								
POROČILO O POTOVANJU	NAROČNIK PRED-PLAČNIK	KUPEC, OBISKO-VALEC	VRSTA SULICE TORINO				ARABSKI MOGOTEC	IVO MOJZER AGAMEM-NOVAHČI	I	M					
RUSKI PISATELJ (BORIS, DR. ŽIVAGO)			T		JOSIP STRITAR PRIMERKI, MODELI	J	S	ARABSKI MOGOTEC							
KROŽENJE			O	3. KOŠNJA POOTAVEK MICHELAN-GELOV KIP				ŠOLA ELEATOV MLAKUŽA							
TRENJE			BOGIŃJA PLODNOSTI ŽG. DEL STOPALA	ŠVEDSKI PEVSKI KVARTET	KOLJIČEK FILATE-LISTOV	Z			BIVŠI IZRAELSKI ZUNANJI MINISTER	GOZDNA POSEKA					
OSEBA IZ BIBLIJE			D	IGRALKA RINA KRALJ ŽIVALI	„VSE V REDU“ GERMANŠKI OREL	O		STREŽNIK V UNIFORMI OČET		J					
KAZEN, 11-ME-TROVKA			L	L	LESENA STAVBA	B	A	R	A	K	A				
SLOVENSKI PUBLICIST IN KRITIK (ANDREJ)			A	K	BACEK		C	PRVI LETALEC, IKAR	I	K	A	R	K	E	S
TKALSKI STROJ (EDNIŃSKA OBLIKA)			N	V	VZEDEVEK ARISTO-TELA ONASSISA		I	TRAVNATA TROPSKA POKRAJINA	S	A	V	A	N	A	

Za zadnjo križanko smo dobili 75 rešitev. Od tega je bilo 6 nepravilnih. Nagrade je izžrebala naša sodelavka iz splošnega sektorja LENČKA PLOHL. Podelila pa jih je takole:

- 80 din – NANDE KRAMAR – 500
- 60 din – IVA PAJNTAR – upokojenka
- 40 din – PAVEL GROS – 600
- 20 din – PODGORŠEK ANTON – upokojenec
- 20 din – FRANC BOHINC

Rešitve današnje križanke pošljite v uredništvo Čevljarja najkasneje do 31. oktobra 1981. Izžrebani reševalci dobijo nagrade v uredništvu.

ZAHVALE

Ob smrti naše drage mame

ANTONIJE HLADNIK

se iskreno zahvaljujemo sodelavcem, ki ste sočustvovali z nami, se poslovili od pokojnice in se udeležili pogreba. Posebno se želimo zahvaliti sodelavcem v oddelkih 511, 523 in 524 za darovano cvetje in denarno pomoč.

Žalujoče hčerke: Anica, Marija in Stana

Ob izgubi dragega ata

JANEZA JERASA

se iskreno zahvaljujem vsem sodelavkam 512/3 za izrečena sožalja in denarno pomoč.

Zofka Govekar

Ob izgubi dragega očeta

KUHAR FRANCA

se iskreno zahvaljujem sodelavkam in sodelavcem iz prirezovalnice 512/4 za izrečena sožalja in denarno pomoč.

Žalujoča hčerka Ivanka Repinc z družino

Ob boleči izgubi drage mame

LEOPOLDE KENIK

se iskreno zahvaljujem sodelavkam in sodelavcem iz gumarne za denarno pomoč in izrečena sožalja

Vida Sušnik

Ob smrti dragega očeta

JANEZA KERNA

se zahvaljujemo vsem, ki ste nam izrazili sožalje, darovali vence in cvetje, posebno pa sodelavcem oddelka 511 za podarjeni denarni prispevek, osnovni organizaciji sindikata, delovni organizaciji ter upravi podjetja.

Iskreno se zahvaljujemo tudi članom komornega zbora PEKO za izkazano pozornost.

Še enkrat iskrena hvala

hčerka Milka Jekovec ter družina Kern

PRIŠLI ODŠLI

PRIŠLI

V TOVARNO

Ropret Leonida, Prelog Franc, Rozman Anton, Ahačič Leon, Koprivnik Dušan, Zaplotnik Janez, Lunar Jana, Peternel Andrej, Slivnik Danica, Rupar Tatjana, Jurjevčič Aleksandra, Škufca Silvester, Malkič Damijan, Žepič Mojca, Oman Andrej, Aljančič Vida, Kavar Milena, Pranjič Terezina, Škrjanec Franc, Pikovnik Bojan, Đukanović Milan, Muratović Nuriya, Kapidžić Fehim, Rozman Bojan, Meglič Darja, Studen Helena, Jensterle Elizabe-

ta, Horvatič Štefka, Petreš Slobodan, Šparovec Bojan, Poljane Izidor, Kavšek Tanja

V BUDUČNOST

Štefanek Ljubica, Bendelja Celija, Vadjunec Tomo, Obad Amalija, Šestak Branko, Salgaj Antun, Piljak Kreso, Mestrovic Ivan

V MREŽO

Tržič II	Novak Matjaž, Frantar Romana
Celje I	Vlahinič Marijana, Belc Biserka
Sevnica	Metelko Elizabeta
Žalec	Jurše Zinka
Prevalje	Marin Darja
Kamnik	Vinšek Helena
Kranj III	Kalan Mojca
Kranj I	Gartnar Jana
Titograd I	Čuković Vesna
Niš I	Vojinović Vesna

PISALI SO NAM

*Ta člena hvala za tako
veliko pohvalo in tako
veliko posiljenje tovarniškega
glasila "čevljar". Tako sem
sermujem z oblačetki v tovarni
in izven nje.
Ker sem, da je iz tiste boge
tovarnine prastel tak ogrožen
kološ.
Obilo uspeha ter lep
pozdrav.
Društvo orlovskih*

S-2026

turistkomerczagib
Foto: N. Paulič

SEVNICA

Tovariš Jakob

Hvala za tako prijetno pohvalo. Oglasite se še kaj in nam opišite kako preživljate jesen življenja.

Urednica

ZAHVALE

Ob nenadomestljivi izgubi drage mame

ANE LUPŠA

se najlepše zahvaljujeva sodelavcem šivalnice 512 in TOZD Orodjarna za poklonjeno cvetje, denarno pomoč, izraze sožalja in spremstvo na njeni zadnji poti
Zalujoča hčerka Jelka Perko in sin Tone Lupša

Ob mnogo prerani izgubi naše drage hčerke

ANDREJE TERAN

se vsem sodelavkam šivalnice 512 zahvaljujem za podarjeno cvetje, denarno pomoč in izrečena sožalja.

Iskrena hvala vsem, ki ste jo spremili v njen prerani grob in sočustvovali z nami.

mama Slavka Teran

Vsem sodelavkam oddelka 512/3 se iskreno zahvaljujem za prejeto darilo ob odhodu v pokoj.

Vsem želim še mnogo delovnih uspehov.

Jurkovič Slavka

ODŠLI

IZ TOVARNE

Jurkovič Branislava, Košir Marija, Bečan Ivan, Štumergar Marijana, Borič Zdenko, Alagič Adita, Mirić Laposava, Hočevar Stane, Žarkič Zorka, Čoragič Zehida, Lučki Mirko, Pristov Stan-ka, Čeliković Vesna

IZ BUDUČNOSTI

Jodanič Djurdja, Curila Marija, Triplat Dragica

IZ MREŽE

Kranj I	Magdič Vida
Ptuj	Arnuš Marija
Sisak	Vučetič Verica
Beograd II	Jović Budimir
Senta	Molnar Norand
Skopje II	Antonovski Dragi

MALE MODROSTI

Bogastvo je kot morska voda; čim več je pijemo, tem bolj smo žejni.

Schopenhauer
Kolikor več imate, toliko manj ste.

Karl Marx
Ne sprašuj kaj bo zate storila domovina — vprašaj raje, kaj sam lahko storiš zanjo.

J. F. Kennedy
Človek potuje po svetu, da bi našel kar potrebuje in se vrača domov, da to najde.

Moore
Samo nekaj je na svetu lepše in boljše od žene — to je mati.

Schefer
Modrost sestoji iz tega, da vzameš življenje tako kot je, in samo včasih sanjaš o tem, kakšno naj bi bilo.

Pearl S. Buck
Če je nekdo pameten spoznamo to mnogo bolje iz njegovih vprašanj kot iz odgovorov.

De Levis
Marljivost je mati dobre sreče.

Cervantes
Glasba je razodetje, večje od vse modrosti in filozofije.

Beethoven

Dosti je poti, da človek obogati. Večinoma so slabe.

Bacon
Bogastvo ni v posedovanju stvari, temveč v tem, kako ga uporabljamo.

Napoleon
Ljudje najbolj sovražijo tisto, čemur najbolj zavidajo.

H. L. Mencken
Najboljši nasvet je izkušnja, toda ta nasvet pride vedno prepozno.

Houssay
Kjer je volja je tudi pot.

Angleški pregovor
S svojo marljivostjo se lahko vsakdo hvali.

Lessing
Miloščina enako ponižuje tistega, ki jo prejme, kot tistega, ki jo da.

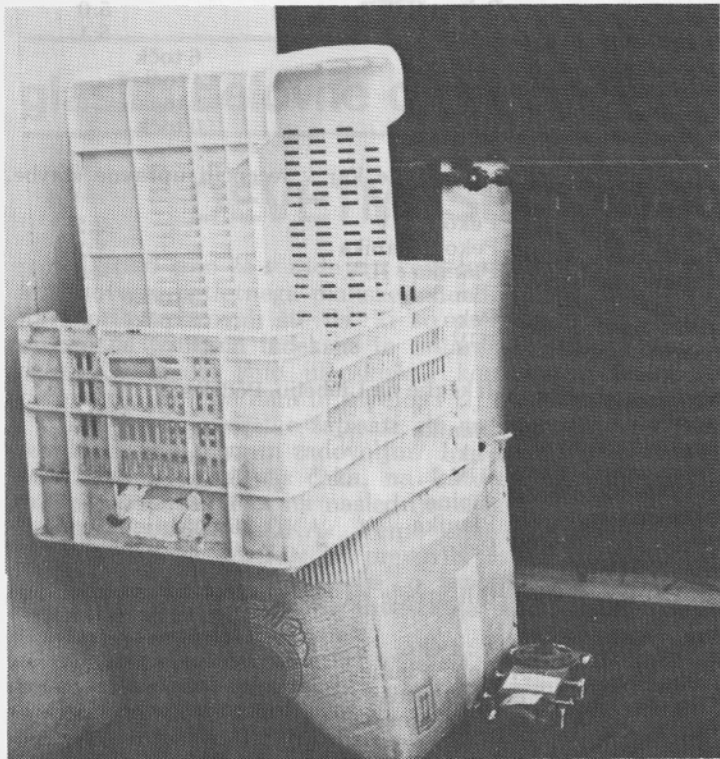
Anatole France
Miloščina je sebičnost in iz sebičnosti storjena žalitev človeka.

Avgustin Stipčević
Mir ima enako vrednost za svet, kakor jo ima kvas za kruh.

Talmud
Bogati so tisti, ki imajo prave prijatelje.

Fuller
Ženske se ne starajo, ampak medijo.

FOTO UGANKA

Uganite, kje je nastal gornji posnetek. Odgovore bomo objavili v naslednji številki.

Na zastavljeno uganko (kje je nastal posnetek v prejšnji številki) smo dobili naslednji odgovor:

Posnetek na fotografiji je nastal na prehodu iz nove stavbe v staro stavbo — splošni sektor.

Žalostno za našo delovno organizacijo, da ne premoremo boljšega vrtnarja, da bi skrbel za urejenost nasadov znotraj stavb in prav tako okolice naše delovne organizacije. Če ne bi bilo v posameznikih toliko zavesti, da rastline rabijo hrano in nego, bi gotovo take pošnetke lahko naredili tudi kje drugje.

Prav gotovo pa so taki primeri, kot je bil ta na tem prehodu in kot je urejenost zunanje okolice vtis gostom, ki prihajajo v našo hišo. Tega bi se morali zavedati vsi, in ne bi bilo slabo, da bi organizirali še delovne akcije pri mladini, tako kot so že potekale.

Ni pa zaželjena urejenost okolice in delovnih prostorov, v katerih preživimo večji del dneva, samo za goste in naše stranke, temveč je to v naše boljše počutje na delovnem mestu, za naše zdravje in temu bi sledili še boljši uspehi in rezultati dela.

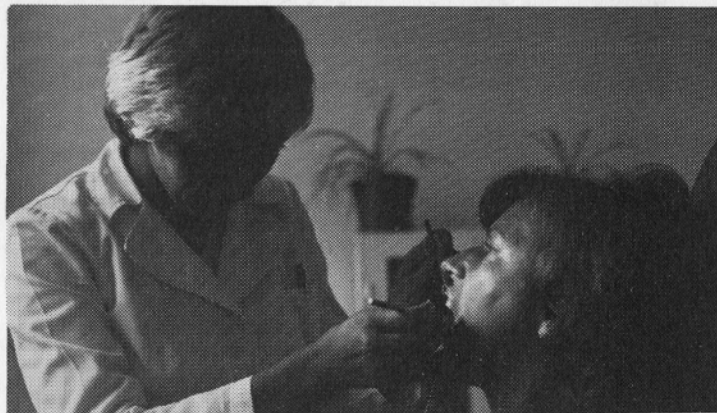
Uslužbenec Peka

Dragi uslužbenec Peka!

Malo smo sicer razočarani, da se nisi podpisal s polnim imenom. Vedeli bi, kdo si, ki ti ni vseeno kakšna je naša okolica in počutje na delovnem mestu, zato včasih ni treba veliko — le nekaj več volje in dela do posameznih »malenkosti«.

Urednica

TOZD »BUDUČNOST«

ŠPORTNO SREČANJE

POZDRAVNI NAGOVOR PREDSEDNIKA KONFERENCE OO SINDIKATA

DRAGE TEKMOVALKE DRAGI TEKMOVALCI!

V prijetno dolžnost si štejem, da vas lahko pozdravim tu v Trzinu, kjer ima čevljarstvo že dolgoletno tradicijo ravno tako, kakor imajo tradicijo le malo mlajša, naša športna srečanja.

Pozdravljam vas v imenu Izvršnega odbora konference osnovne organizacije zveze sindikatov kakor tudi v imenu delovne organizacije Peko in vam želim prijetno bivanje v Trzinu, obenem pa tudi obilo športne sreče.

Leto je naokrog in spet smo zbrani in pripravljeni na preizkušnjo svojih športno rekreativnih sposobnosti. Namen tega srečanja pa naj ne bo le preizkus športnih zmogljivosti, temveč naj bo prvenstveni namen takih srečanj zblíževanje in medsebojno spoznavanje delavcev, obenem pa naj bodo taka srečanja tudi vzpodbuda masovnejših rekreacij delavcev v organizacijah združenega dela.

ŠPORTNO SREČANJE

Športna srečanja delavcev Alpine, Industrije usnja Vrhnika, Planike in Peka se ponavljajo že nekaj let. Organizator letošnjega srečanja je bila naša sindikalna organizacija. Tekmovanja so bila v soboto, 26. septembra. Ekipe so se pomerile v:

malem nogometu
streljanju
namiznem tenisu
šahu
kegljanju in
balinanju.

Športna srečanja so zaradi varčevalnih ukrepov sicer precej skrčena. Iz nekdanje SUŠTARIJADE je nastal ČETVEROBOJ.

Namen takih srečanj ni le merjenje športnih zmogljivosti in znanja, ampak so to predvsem medsebojna srečanja in poznavanja med delavci sorodnih strok, obenem pa tudi izmenjava izkušenj. Taka srečanja naj bi vzpodbujala širjenje množičnosti v športno-rekreativni dejavnosti, ki je ena od temeljev našega zdravja, boljšega osebnega počutja in ne nazadnje, naše boljše pripravljenosti v organiziranju splošnega ljudskega odpora in družbene samozaščite.

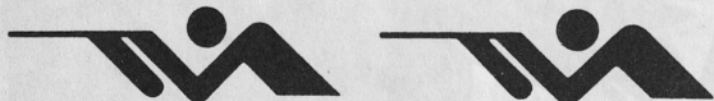
Srečanje je potekalo v prijateljskem vzdušju po vnaprej pripravljenem programu. Vreme je bilo tekmovalcem in organizatorjem izredno naklonjeno.

Ekipe malega nogometa so merile svoje moči na igrišču pri osnovni šoli heroja Bračiča v Bistrici in dosegle rezultate:

1. kolo	Planika : Alpina	1:5
	Peko : Usnjar	3:2
2. kolo	Planika : Usnjar	4:3
	Alpina : Peko	3:2
3. kolo	Planika : Peko	2:6
	Alpina : Usnjar	2:5

Uvrstitev:	1. Peko	4 točke
	2. Alpina	4 točke
	3. Usnjar	2 točki
	4. Planika	2 točki

Strelci so streljali v dvorani Mladinskega doma na Ravnah in se uvrstili:

MOŠKI	1. Planika	748 krogov
	2. Alpina	725 krogov
	3. Peko	631 krogov
	4. IUUV	562 krogov
ŽENSKE:	1. Alpina	615 krogov
	2. Peko	430 krogov
	3. Planika	394 krogov
EKIPNO:	1. Alpina	1300 krogov
	2. Planika	1142 krogov
	3. Peko	1061 krogov
	4. IUUV	562 krogov

Tekmovalci v namiznem tenisu pa so bili gostje v telovadnici osnovne šole v Križah, po močeh pa so se zvrstili:

ŽENSKE	Peko : Planika	5:2
	1. Peko	2 točki
	2. Planika	1 točka
MOŠKI	Alpina : Peko	0:5
	Alpina : Planika	1:5
	Alpina : IUUV	5:0
	Peko : Planika	5:0
	Peko : Planika	5:0

Peko : IUUV	5:0
Planika : IUUV	5:1
1. Peko	6 točk
2. Planika	4 točke
3. Alpina	2 točki
4. IUUV	0 točk

Šahisti so odigrali partije kar v recepciji upravne stavbe. Izidi pa so bili:

Peko : IUUV	2:2
Peko : Planika	2:2
Planika : IUUV	4:0
1. Planika	3 točke
2. Peko	2 točki
3. IUUV	1 točka

Kegljači so zbijali keglje na Ljubelju. Podrli so:

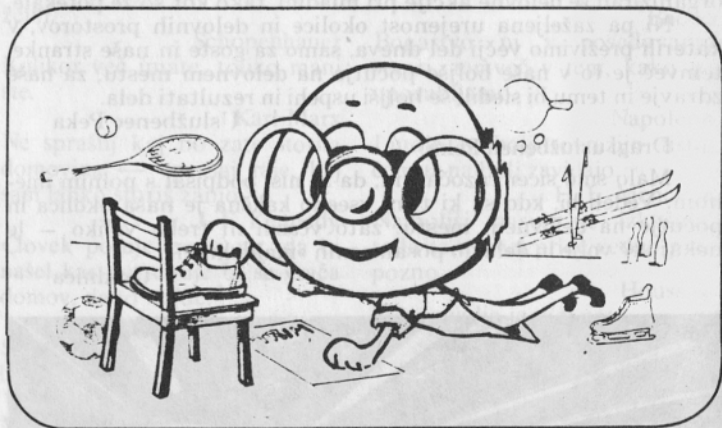
MOŠKI:	1. Planika	1776 kegljev
	2. Peko	1730 kegljev
	3. IUUV	1594 kegljev
	4. Alpina	1417 kegljev
ŽENSKE:	1. Planika	692 kegljev
	2. Peko	661 kegljev

Balinarji so metali krogle na balinišču Ravne. Rezultati pa so:

1. kolo	IUV : Peko	8:13
	Alpina : Planika	13: 8
2. kolo	Peko : Planika	13: 4
	IUV : Alpina	11:13
3. kolo	Alpina : Peko	13:12
	Planika : IUUV	13: 5
	1. Alpina	4 točke
	2. Peko	3 točke
	3. Planika	2 točki
	4. IUUV	1 točka

Končni vrstni red tekmovanj:		
EKIPNO:	1. Peko	23 točk
	2. Planika	21 točk
	3. Alpina	16 točk
	4. IUUV	8 točk

Ekipe Peko je osvojila prvo mesto, pokal v trajno last in prehodni pokal. Športnikom čestitamo in jim želimo še mnogo športne sreče.

čevljar

Glasilo delovne organizacije tovarne obutve PEKO Tržič n. sol. o. — Ureja uredniški odbor: Janez Kalšnik, Edo Košnjek, Nataša Meglič, Marjan Markič, Anton Simonič, Karel Zajc, Ivan Zaplotnik, Vera Umek, Marija Slapar — glavni in odgovorni urednik. — Naslov uredništva: »PEKO« Tržič, telefon 50-260 int. 217. — Tisk TK Gorenjski tisk Kranj. — Izhaja enkrat mesečno v nakladi 3200 izvodov v slovenskem in 1400 izvodov v srbohrvaškem jeziku. — Glasilo dobijo člani delovne organizacije, študenti, vajenci in upokojeanci brezplačno.